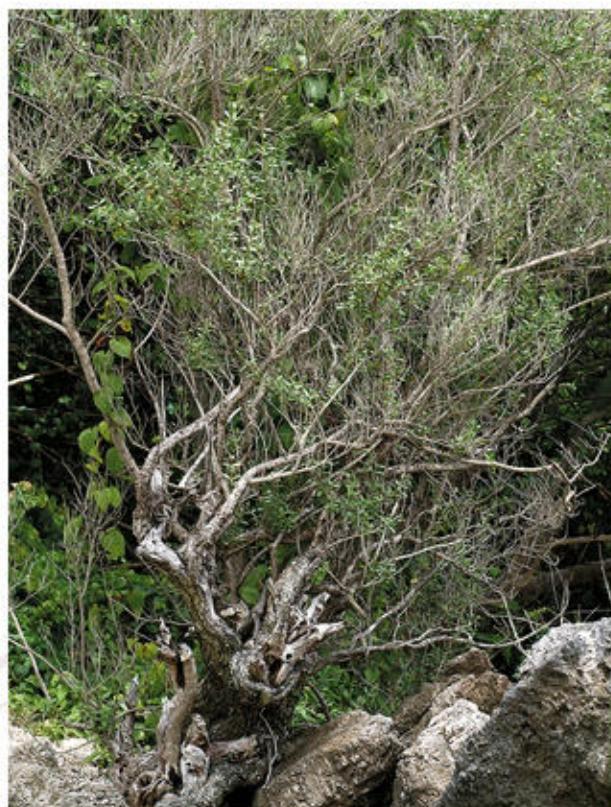

ไม้พุ่ม สูงได้สูง 5 ม. ลำต้นมักบิดออกจากแรงลมและคลื่น กิ่งเป็นเหลี่ยม มีขนสั้นนุ่มตามกิ่ง แผ่นใบทั้งสองด้าน ก้านใบ และกลีบเลี้ยง ในเรียงตรงข้ามสลับตั้งจาก ขอบน้ำ รูปขอบขนานถึงรูปใบหอก ยาว 0.5-3 ซม. ก้านใบยาว 1-2 มม. ดอกออกเดี่ยว ๆ หรือเป็นคู่ตามซอกใบ ในประดับมี 1 คู่ ขนาดเล็ก ก้านดอกยาว 0.5-1.5 ซม. กลีบเลี้ยงเป็นหลอด ยาว 4-6 มม. มีสันตื้น ๆ 12 สัน ปลายแยกเป็นแกรุปสามเหลี่ยมขนาดเล็ก 6 แฉก ระหว่างแฉกมีริ้วประดับขนาดเล็ก ดอกสีขาวหรืออมสีชมพู มี 6 กลีบ รูปรีกวังหรือรูปขอบขนาน ยาว 5-8 มม. มีก้านสั้น ๆ เกสรเพศผู้ 12 อัน ดอกที่ก้านเกสรเพศเมียสั้น 6 อันยื่นพ้นปากหลอดกลีบ ในดอกที่ก้านเกสรเพศเมียยาวไม่ยื่นพ้นปากหลอดกลีบ รังไข่กลมมีริ้ว ก้านเกสรเพศเมีย 1 อัน ติดหน ยอดเกสรรูปโล่ ผลแห้งแตก รูปไข่ ยาว 6-9 มม. มีฝาเปิดด้านบน ก้านผลยาว 0.5-1 ซม. เมล็ดจำนวนมาก ปลายมีผนังหนา พบที่แอฟริกา ศรีลังกา อินเดีย จีนตอนใต้ ไต้หวัน ญี่ปุ่น พม่า ภูมิภาคมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย และหมู่เกาะแปซิฟิก ในไทยพบทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้ ขึ้นตามโขดหินริมชายฝั่งทะเล และหมู่เกาะ ทั้งต้นใช้ประคบรักษากดหัวหรืออัมพาต

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=PemphisacidulaJ.R.Forst.010G.0Forst>.

ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=PemphisacidulaJ.R.Forst.010G.0Forst>.

